

Spm. nr. S 269

Til *justitsministeren* (5/12 89) af:

Steenholdt (Grøn.):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt der er overvejelser om at ligestille grønlandsk førerbevis med dansk førerbevis, og i bekræftende fald hvornår ligestilling på dette punkt forventes indført?«

Begrundelse

Automobilkørsel i Grønland har eksisteret i betydeligt omfang siden 1950'erne. Kørsel i Grønland – i hvert fald i de større byer – afviger formentlig ikke ret meget fra kørsel i de færøske byer. Alligevel har man fastholdt, at folk med grønlandsk førerbevis må erhverve dansk førerbevis, hvis de vil køre i Danmark, medens færøsk førerbevis er anerkendt også i Danmark. En sådan forskelsbehandling mellem grønlandske og færøske førerbevisindehavere finder jeg ikke rimelig.

Svar (14/12 89):

Justitsministeren (Engell):

Baggrunden for, at et grønlandsk førerbevis ikke sidestilles med et dansk kørekort, er, at de trafikale forhold i Grønland adskiller sig væsentligt fra forholdene i Danmark. Dette gælder såvel for vejforholdene, vejafmærkningen og trafikintensiteten m.v. som for færdselsreglerne.

Justitsministeriet er imidlertid opmærksomt på, at der i de senere år er sket en væsentlig forøgelse af køretøjsbestanden i Grønland, ligesom det grønlandske vejnet i takt hermed har gennemgået en omfattende udbygning.

På denne baggrund arbejder Justitsministeriet for tiden med et forslag til en revideret færdselslov for Grønland. Det forventes, at dette forslag i modsætning til den gældende færdselslov for Grønland vil indeholde et egentligt krav om, at førerbevis først kan udstedes, når den pågældende har modtaget undervisning i kørefærdighed af en person, som er godkendt af politiet.

Efter gennemførelsen af dette forslag vil Justitsministeriet være indstillet på at tage spørgsmålet om ombygning af grønlandske førerbeviser op til fornyet overvejelse.

Spm. nr. S 270

Til *justitsministeren* (5/12 89) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvad er ministerens kommentar til og reaktion på, at der åbenlyst kan annonceres efter personer til indgåelse af proformaægteskab med henblik på at få opholdstilladelse her i landet?«

Begrundelse

Der henvises til en annonce indrykket i Søndagsavisen den 12. november 1989.

Svar (21/12 89):

Justitsministeren (Engell):

Jeg deler fuldt ud den opfattelse, som jeg fornemmer ligger bag spørgsmålet, nemlig at det umiddelbart kan forekomme stødende, at det skal være muligt at annoncere sig til et ægteskab, som kan danne grundlag for en opholdstilladelse. Der er efter min opfattelse noget usympatisk i, at udenlandske statsborgere på denne måde forsøger at skabe sig et opholdsgrundlag her i landet.

Det kan imidlertid næppe komme som nogen overraskelse, at udenlandske statsborgere også anvender sådanne midler til at få opholdstilladelse, når man tager i betragtning, at lovgivningen er indrettet således, at en af de begrænsede muligheder, der findes i udlændingeloven, for at opnå opholdstilladelse her i landet netop er at gifte sig med en herboende dansk eller udenlandsk statsborger. En udlænding, der godt gør at være gift med en person, som bor fast i Danmark, og at samleve med ægtefællen på fælles bopæl, har således ligefrem retskrav på opholdstilladelse efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1. Er ægtefællen dansk eller udlænding med permanent opholdstilladelse i Danmark eller flygtning, har den pågældende tillige samtidig et krav på arbejdstilladelse i henhold til udlændingebekendtgørelsens § 31.

Det er efter udlændingeloven uden betydning for retskravet på opholdstilladelse (og arbejdstilladelse), under hvilke omstændigheder parterne har truffet hinanden. Der lægges alene vægt på, at der er indgået et ægteskab, og at der er etableret faktisk samliv på fælles bopæl.